

Constantin Brăilă

București, n. 1931

GUVERNUL ROMÂNIEI

MORIALUL VICTIMELOR HOLOCAUSTULUI DIN ROMÂNIA

AUTOR PETER JACOBI

8 OCTOMBRIE 2009

GOVERNMENT OF ROMANIA

MEMORIAL TO THE VICTIMS OF THE HOLOCAUST IN ROMANIA

AUTHOR PETER JACOBI

8 OCTOBER 2009

ממשלה רומנית
לזכר הנרצחים בשואה ברומניה

Author: Peter Jacobi

8 אוקטובר 2009



„Nu mai există bunătate deloc. Nimeni nu se purta omenește.”

În 11 septembrie 1942, la ora 6 dimineață, au venit jandarmii. Am fost forțați și amenințați. Ne-au îmbarcat într-un camion pe toți și ne-au dus la capătul orașului, unde ne-au băgat într-un grajd părăsit. De-acolo am fost transportați în vagoane de animale în Transnistria. Nu ne-au lăsat să luăm cu noi nimic, decât ce am putut să luăm în mână, o haină, o pereche de ghete, pantofi sau o căldare. Ne-au promis că ne dau case, animale și pământ.

Noi eram șase copii, tata, mama și bunica cu încă două fete de-ale ei. Eu pe atunci erau în clasa a patra. Tatăl meu era alămar. Făcea și repară arme, făcea chei de lacăte și policandre pentru biserică. Am trăit în orașul Alexandria și aveam două case acolo. Plăteam impozite.

Mai întâi ne-au pus să ajutăm la strângerea recoltei. Pe mine mă punea să încarc cartofi, porumb și grâu în remorci din aceleia pentru tractoare și căruțe. La început trăiam în grajduri de vite. Fără paturi, fără lumină, fără căldură. Adunam tăvălugi din aceia ca să facem foc să avem puțină căldură.

Eram aproape goi și frigul puternic. Nu exista posibilitatea de a ne încălzi și din mâncarea pe care o aveam ne îmbolnăveam și muream. Deja în primele săptămâni după ce am fost deportați au murit mama, sora mea, fratele meu mai mic, tata-măre, mama-mare și un unchi de-al meu. Într-o lună de zile s-au dus toți.

Aveam câteva sute de grame de făină pe zi, dar care nu era curată. Era amestecată cu spice. Vara în cazan se gătea numai păsat. Se zoea porumbul, se fierbea, se punea câte două, trei kile de ulei în cazanul acela, se amesteca bine și fiecare căpăta câte un polonic. De persoană un polonic de păsat. Si astă deși eram puși să muncim pe câmp. Cine se sătura, se sătura, cine nu...

Iarna ne-au luat și ne-au dus la Bug. Acolo au fost izgoniți o parte din ucraineni din casele lor și am fost băgați noi în locul lor. Dar și aici am trăit foarte rău. N-aveam absolut niciun ajutor. Mâncam ce găseam. Cartofi rămași după recoltă pe câmp. Erau cam înghețați, dar dacă e rău, sunt buni și săția. Îi făceam și îi mâncam. Din când în când, pescarii ucraineni mai lăsau peștii mărunți pe mal. Si noi îi strângem.

În februarie 1943 a izbucnit tifosul exantematic. În fiecare seară se îmbolnăveau și mureau 10, până la 20 de înși. Că n-aveam nici apă. Trebuia să mergem mult pe jos ca să găsim un gropan de apă ca să putem fierbe ceva. Că apa Bugului era foarte sărată. Si nu puteai să te întrebунăzi la nimic, nici la copt pâine, la absolut nimic.

Si nemții au fost foarte periculoși. Dacă te apropiai prea mult de ei, imediat începeau să tragă cu mitralierele lor. Dar pe cătă nu i-au împușcat. Foarte mulți țigani au fost împușcați. Si mulți evrei. Evreii au fost puși în tranșeele făcute de ruși și mitraliați.

Nu mai există bunătate deloc. Nimeni nu se purta omenește.

Vă rugăm Guvernului să bucură
a desfășură să cante cu mijlocul să a nu
îmbăca căci păcăi și nu se angajă - căci
nu cunoaște pentru urmă, să bucură să se aduce
cunoaște să se ducă o să se calde -

Prin de la se să se apropie să
deschide său și să se aducă
multă, cum să se trage și să se
deschidă și să se aducă -

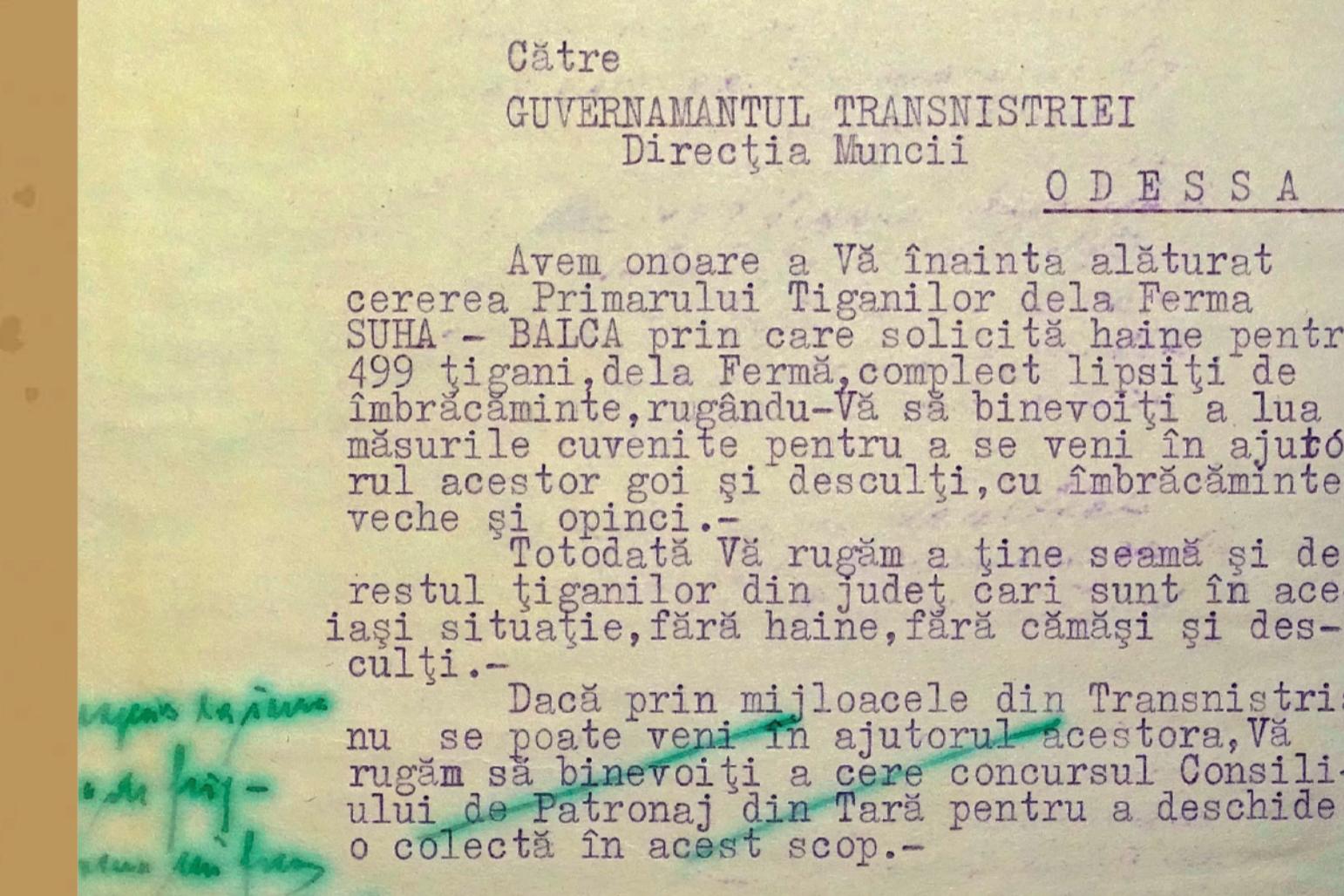
Prin de la se să se apropie să
deschide său și să se aducă
multă, cum să se trage și să se
deschidă și să se aducă -

Să se aducă să se aducă -

Să se aducă să se aducă
Să se aducă să se aducă
Să se aducă să se aducă

Arhiva Regiunii Odesa

La această fermă au fost cazați o vreme și Constantin Brăilă și frații lui, Ioan.



P R E F E C T,
Colonel Leonida Popp
Sef. Serv. Muncii
M. I. Popovici

Tinerii vizitează Memorialul Holocaustului din București împreună cu Constantin Brăilă

